

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' ת"ט
ערב שבת קודש פ' תצא - י"ג אלול ה'תשפ"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת המאה ועשרים להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

השמחה של י"ג אלול / משיחת שי"פ תצא התשמ"ח

זמן הגאולה

9

המשיח של דורנו נתגלה בכל התוקף / פרשת השבוע והזמן באור הגאולה

ניצוצות של משיח

12

איך יכול לישב במנוחה בידעו שיש עמלק? / לקט קטעים בעניני גאולה

המעשה הוא העיקר

14

לפרסם שעומדים בסיום וחותרים דמעשינו ועבודתינו / הוראות למעשה בפועל

יילחום מלחמת ה' - וינצח

15

עדיף ממעלה של אוה"ע! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

השמחה של י"ג אלול

בכל שנה ושנה ביי"ג אלול חוזר ונשפע ענין השמחה דנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ע"ד פעם הראשונה, ואדרבה - באופן ד"מעלין בקודש" ● מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וה"שטורעם" להביא את המשיח - עברו כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא... ● יש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח ● קטעים משיחות ש"פ תצא, י"ד אלול, ה'תשמ"ח - מוגה*

ועאכו"כ ענין עיקרי ביותר בחיי הנשיא - ענין הנישואין.

והרי נישואין הו"ע של שמחה, עד לשלימות השמחה, כמודגש בברכת נישואין: "שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצרך בגן עדן מקדם".

ויש להוסיף, שבחנות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (בי"ג אלול) התחיל כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע באמירת המשך המאמרים הידוע בשם "שמח תשמח"⁶, שבו נתבאר בארוכה ובפרטיות תוכן הענין דשמחה, דשמחת נשואין, וביאור גודל מעלת השמחה שפורצת כל הגדרים וכו'.

ו"הימים האלה נזכרים ונעשים"⁷ - שבכל שנה ושנה ביי"ג אלול חוזר ונשפע ענין השמחה דנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא

א. בשבת זו מודגש ענין השמחה מצד כו"כ ענינים:

[.]. ביום ועש"ק י"ג אלול שנת תרנ"ז התקיימה חתונת² כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו³ - "הנשיא הוא הכל"⁴, שכל עניני נשיאות של הנשיא שייכים לכל הדור⁵,

(* הערת המו"ל: השיחה במלואה נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 629 ואילך. בסיום השיחה הבאנו צילום מיוחד מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על קטע מהשיחה. צילומים נוספים מעלה ההגהה נדפסו ב"יחי המלך" גליונות תפב ע' 8, קטז ע' 18.

1) נוסף על השמחה שבכל שבת - "וביום שמחתכם אלו השבתות" (ספרי בהעלותך י"ד, י"ד), אף שעיקר ענינו של שבת הוא תענוג, "וקראת לשבת עונג" (ישעי' נח, ג). ונוסף על השמחה בכל חודש אלול מצד הגילוי דמלך בשדה, כמשנת"ל בארוכה (קונטרס משיחות ש"פ שופטים [התועודיות תשמ"ח ח"ד ע' 229 ואילך]).

2) להעיר משיעור חומש דיום ששי פ' תצא - "כי יקח איש אשה חדשה גו" (כד, ה), ענין הנישואין, וצ"ל ושימח את אשתו כל השנה.

3) "שלתלתי היחס ור"פ מתולדות בית רבנו" ב"היום יום" בתחילתו.

4) פרש"י חוקת כא, כא.

5) ויתירה מזה - "הנשיא הוא הכל", שהמציאות ד"הכל" - כל אנשי הדור וכל פרטי עניניהם כו', היא - מציאותו של ה"נשיא".

6) נדפס בסה"מ תרנ"ז ע' קעג ואילך. - בהמשך זה נכללו כל המאמרים שנאמרו במשך שבעת ימי המשחה (מלבד ההתחלות והסיימים). ולהעיר שיש גם ה"דרוש חתונה" ד"ה והוא כחתן (שנאמר בחתונה זו - נדפס שם ע' קמח ואילך), אבל, אינו חלק מההמשך, אלא מאמר בפ"ע.

7) אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בס' תיקון שובבים. הובא ונת' בס' לב דוד (להחיד"א) פכ"ט.

דורנו ע"ד פעם הראשונה, ואדרבה - באופן "דמעלין בקודש"⁸ [..].

ב. והנה, ענין השמחה (המודגש ביותר בשבת זו) קשור ושייך להגאולה:

שמחה בתכלית השלימות - תהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יבטלו כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד כמ"ש⁹ "ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים", ואדרבה, הענינים הבלתי-רצויים עצמם יהפכו לטוב¹⁰, שע"ז יתוסף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, בתכלית השלימות, "שמחת עולם על ראשם"¹¹.

ואולי י"ל שענין זה מרומז בתיבת "שמחה" - ששרש התיבה היא "שמח"¹², והרי, ג' אותיות אלו הם גם השרש דתיבת "משיח"¹³.

ובזה מרומז שההדגשה בענין השמחה דשנת תשמח ותשמח, היא - שלימות השמחה בביאת משיח.

ועד"ז בנוגע לשמחת נישואין (י"ג אלול) - שהרי, שמחת נישואין דכאו"א מישראל

(8) ברכות כח, א. ויש"נ.

(9) ישע"י כה, ח.

(10) כפס"ד הרמב"ם בסוף הלכות תעניות: "כל הצומות האלו עתידיים ליבטל לימות המשיח, ולא עוד, אלא שהם עתידיים להיות ימים טובים יומי ששון ושמחה".

(11) ישע"י לה, יו"ד. נא, יא.

(12) וההוספה דאות ה"א מורה על ההרחבה (בפרט לגבי אות יו"ד - כמבואר בכ"מ בביאור שם הוי'), ועד להמשכה בגילוי בכוה"ז ("בה"א נברא העולם הזה" (מנחות כט, ב)) - כי, ענינו של "משיח" הוא באופן של יו"ד (משיח אותיות שמח יו"ד), בנקודה, ונקודה הביכלא (תומי', רעים האהובים), אות ה"א (דלא מתפרשין), וע"י "שמחה" פועלים הרחבה וגילוי.

(13) ובביאור השייכות שביניהם, יש לומר, שתכונת השמחה היא שפורצת כל הגדרים, וזהו גם ענינו של משיח, מזרעו של פרץ ("אלה תולדות פרץ ג' וישי הוליד את דוד" (רות בסופו), דוד מלכא משיחא), "עלה הפרץ לפניהם" (מיכה ב, יג), שמבטל כל הגדרים, מדידות והגבלות כו'. וראה לקמן ס"ה.

קשורה עם הגאולה, כמ"ש בברכת נישואין "מהרה" ¹⁴. . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" (מהיעודים דהגאולה)¹⁵, ועאכו"כ שמחת נישואין דנשיא הדור, שבה מודגש ביותר הקשר והשייכות לענין הנישואין דכללות בני" עם הקב"ה, כדאיתא במדרש¹⁶ "לימות המשיח יהיו נישואין"¹⁷.

ועד"ז י"ל בנוגע ל"דורשין בהלכות החג"¹⁸ מי"ד באלול¹⁹ (גם) בנוגע לענין השמחה ד"זמן שמחתנו"^{*} - שהלשון "דרישה" ("דורשין") קשור עם (דרישת) הגאולה²⁰, כדאיתא בגמרא²¹ "ציון היא דורש אין לה"²²,

(14) ע"פ רימ"ל ג, יו"ד-יא.

(15) ואולי י"ל שג"ז בפ' "שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם" - ד"כשמחך" (בכ"ף הדמיון) הוא למעלינותא, היינו, באופן נעלה יותר מאשר "שמחך יצירך בגן עדן מקדם", כי, השלימות ע"ז בני" ובפרט - דלעת"ל, היא באופן נעלה יותר מהשלימות שבאתעדל"ע לחוד אצל אדה"ר לפני החטא.

(16) שמו"ד ספט"ו.

(17) ובפרט שהנישואין היו ביום הששי ערב ש"ק** - כנגד אלף הששי (ראה רמב"ן בראשית ב, ג), שהוא ערב והכנה ליום השבת (ובפרט לאחרי חצות היום שמתחיל להאיר הגילוי דיום השבת (ראה שעה"כ ענין טבילת ע"ש. ועוד), ועד "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים", ועד שבמנחת ערב שבת אומרים המזמור "הודו לה' ג' יודו לה' חסדו ג'", ארבעה שחייבים להודות - די"ל, שכולל גם שבח והודי' על היציאה מהגלות כו'.

(18) ראה פסחים ו, א. ויש"נ. טוש"ע או"ח סתכ"ט ס"א, ובשו"ע אדה"ז שם: מי"ד באלול ואילך ידרשו הלכות החג.

(19) דכיון שחודש אלול לעולם חסר, הרי שלוש יום לפני ט"ו שכל מתחילין ב"י"ד באלול.

(20) ש"ל שכל עניני דרישה שייכים זל"ז - ע"ד שכל עניני גאולה שייכים זל"ז, "שם גאולה עלה" (פרש"י מגילה יז, ב).

(21) ר"ה לא, א. ויש"נ.

(22) רימ"ל ל, יז.

* כנ"ל ס"א בהטיחה [התחונודיות תשמ"ח ח"ד ע' 263].
** ראה שרי"ע אה"ע סס"ד ט"ג: פשט המנהג לישא נשים בערב שבת. ולהעיר, שכמה נישואין אצל נשיא חב"ד היו ביום הששי (הה"ש תש"ג ע' 153).

ומיד ממש,

ובהדגשה – שאין זה דחיקת הקץ כלל, כי אם, מפני שכבר הגיע זמנה של הגאולה, כאמרו כמ"פ שכבר נסתיימה כל העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח הכפתורים"²⁸, ולהמתין לביאת המשיח.

ובפרטיות יותר:

במשך הדורות שלפנ"ז, כו"כ דורות, נעשו פעולות מיוחדות כדי להביא את משיח צדקנו, כולל ובמיוחד – גילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט²⁹, כמ"ש באגה"ק דהבעש"ט³⁰ המענה דמלך המשיח על שאלתו של הבעש"ט "אימתי אתי מר" – "כשיפוצו מעינותיך חוצה".

ובפרט לאחרי גילוי תורת חסידות חב"ד ע"י רבינו הזקן²⁹, באופן של הבנה והשגה בחב"ד שבנפש, "יתפרנסו"³¹, היינו, לא רק באופן של טיפה בלבד,

ולהעיר, אשר, להיותה "טיפה" ד"מעייין", הרי מטהרת בכל שהוא³²,

אלא באופן של הרחבה והתפשטות והפצה (שמי המעייין נעשו בריבוי גדול כל כך עד שנעשה נהר ורחובות הנהר), וכהמשל הידוע³³ דשחיקת האבן היקרה שבכתר המלך

מכלל דבעיא דרישה, "ובנדו"ד, שה"דורשין" בענין השמחה הוא (לא רק בנוגע לשמחה סתם, אלא) בנוגע לשמחת הגאולה, כולל ובמיוחד – שמבקשים ודורשים ותובעים שתהי' כבר שלימות השמחה בגאולה (האמיתית ו)השלימה²³.

ג. ובהמשך לזה באה הצעה ובקשה מיוחדת – (הוסיף ענין)השמחה כדי להביא את משיח צדקנו והגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

ובהקדמה:

במשך כל הדורות דזמן הגלות ציפו בני"ה והתפללו בכל יום ויום לביאת המשיח, ועאכו"כ צדיקי ונשיאי ישראל שאצלם היתה התשוקה והגעגועים כו' לביאת המשיח בתוקף הכי גדול, וכמה מהם מסרו נפשם לדחוק הקץ²⁴ (למרות האזהרה שלא לדחוק את הקץ²⁵), כידוע בדברי ימי ישראל;

אבל אעפ"כ, אין זה מגיע לה"שטורעם" ע"ד ביאת המשיח שהתחיל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזתו הידועה ב"קול קורא" שנדפס בשעתו (לפני יותר מארבעים שנה) ב"הקריאה והקדושה"²⁶ – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"²⁷ – לאלתר דייקא, תיכף

הרמב"ם (הל' תשובה פ"ה ה"ה): הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו ומיד הן נגאלין.

(28) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(29) שיום הולדתו – בינם הרביעי (שבו נתלו המאורות) ח"י אלול, שמתברך משבת זו.

(30) נדפסה בכש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

(31) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 136 הערה 35. ושי"ר.

(32) רמב"ם הל' מקוואות פ"ט ה"ח. ומה שצ"ל מים שכל גופו עולה בהם (שם רפ"ד) – הרי, גם טיפה אחת היא כמות מסויימת, ומורכבת מריבוי עצום של חלקים קטנים כו', ולכן, במחשבה עיונית אפשר לצייר שתמשך ותתפשט באופן שיכסה כל גופו (ויש אומרים, שבעקבות התפתחות התעשי' בשנים האחרונות, יתכן שיהי' זה אפשרי גם בפועל, לא רק במחשבה עיונית).

(33) "התמים" ח"ב ע' מט. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג

(23) ומודגש ביותר בי"ד אלול שחל בשבת - משבעה דנחמתא (נחמה על הגלות ע"י נבואת הגאולה), ולא עוד, אלא, שבשבת זו מפטירים שתי הפטרות (גם ההפטרה דפ' ראה, "ענין סוערה", מכיון שש"פ ראה חל בר"ח, שאז מפטירים "השמים כסאיי"), נחמה כפולה, ובמילא, שמחה כפולה.

(24) כמו, ר' יוסף דילוריניו. ועוד. וי"א החוזה דלובלין.

(25) ראה כתובות קיא, רע"א ובפרש"י. – ולהעיר שהצורך באזהרה זו מודגש גדול תשוקתם של ישראל להגאולה, עד כדי כך, שצריך להזהירם שלא ידחקו את הקץ.

(26) סיון-תמוז תש"א. אלול תש"ב (נדפסו באג"ק שלו ח"ה א'תמוז. א'תנה. א'תפ. ח"ו א'תסתז).

(27) להעיר, שעיקר ההכרזה היתה על הגאולה, ובכמה מקומות ב"קול קורא" נזכר רק "לאלתר לגאולה", וה"לאלתר לתשובה" הוא הכנה להגאולה. ובלשון

ד. אמנם, במשך כל הדורות (גם בהתחלת זמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) היתה עיקר ההדגשה על הפעולה **דהפצת המעיינות חוצה**, ולא (כל כך) על הבאת המשיח – אף שבכללות ה' ידוע שהפצת המעיינות חוצה פועלת ביאת המשיח, ומזמן לזמן (ובפרט בהתוועדויות די"ט כסלו, וכיו"ב) היו מזכירים ומדברים על ענין זה.

משא"כ כשהגיע הזמן שבו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו **בהכרזה** "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" – ומוסיף והולך ועד עצם היום הזה, ע"פ ציווי והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, מה להלן עומד ומשמש אף כאן כו"מ³⁸ – ההדגשה על **הבאת הגאולה**, ועד שכל פעולה ד"מעשינו ועבודתינו"³⁹ (כולל בנוגע להפצת המעיינות חוצה) חדורה בכוונה – **להביא את משיח צדקנו**, מתוך ידיעה שזהו תפקידו המיוחד של דורנו זה – **להביא את הגאולה**.

אמנם, מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וה"שטורעם" להביא את המשיח – עברו כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא...
ואין הסבר על זה:

אמחז"ל "כלו כל הקיצין"⁴⁰, והכריז נשיא דורנו **בקול קורא לאלתר לגאולה**, ומה ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁴⁰ – הרי בודאי שכבר עשו תשובה, שכן, ע"י הרהור תשובה אחד נעשה צדיק גמור⁴¹, ואין לך אדם מישראל שלא הרהר כו"כ הרהורי תשובה.

ועאכו"כ בעמדנו לאחר ר"ח אלול שבו התחילו לברך איש את רעהו בברכת השנה⁴²,

38) סוטה יג, ב.

39) תניא רפ"ז.

40) סנהדרין זז, ב.

41) קידושין מט, ב (ע"פ גירסת האור זרוע סקי"ב).

42) ראה מטה אפרים או"ח סתקפ"א ס"ט. וראה

קונטרס משיחות ש"פ ראה סי"ב.

לחלקים קטנים ביותר עד שיוכלו לערבה במים ולשפוך לתוך פיו של בן המלך כדי להציל את חייו.

ומדור לדור הולך וניתוסף בהפצת המעיינות חוצה ע"י רבותינו נשיאינו, ועד לדורנו זה, אשר, ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו התחיל הענין **דהפצת המעיינות חוצה באופן שבאין ערוך לגמרי**³⁴ – להפיץ המעיינות עצמם בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל, עד לחוצה שאין חוצה מחוץ הימנו, כולל ובמיוחד ע"י תרגום והעתקת³⁵ עניני החסידות (גם הענינים העמוקים כו') בלשונות דאומות העולם, לא רק בלשון אידיש, השפה המדוברת (שבה נאמרו דברי החסידות ע"י הבעש"ט וכו' עד לנשיא דורנו³⁶), אלא גם בשבעים לשון דאוה"ע³⁷.

ע' שכו ואילך. ועוד.

34) ולהעיר, ששלב מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ה' בעת שמחת הנישואין שלו – התייסדות ישיבת תומכי תמימים ביום א' ט"ז אלול (במוצאי ש"ק זה) בעת "סעודת החופה" שלו (סה"ש תש"א ע' 104), שאז אמר כ"ק אדנ"ע: "בהתחלה זו בשיבה... הנני מדליק את המאורות שמורנו הבעש"ט והרביים הנחילוני, למען תקיים ההבטחה של יפוצו מעיינותיך חוצה, להחיש את ביאת המשיח" (סה"ש תש"ב ע' 133).

35) "העתקה" – גם מלשון העתקה והבדלה, היינו, שנעתק ממקומו ויורד למטה, וכ"ה בנדו"ד, שהתרגום בלשונות של אוה"ע הו"ע של ירידה גדולה כו' (ראה מסכת סופרים פ"א ה"ז), ואעפ"כ, צוה כ"ק מו"ח אדמו"ר לתרגם ולהעתיק בלשונות דאוה"ע – כדי שיתוסף בהפצת המעיינות חוצה, ויע"ז – ביאת מלכא משיחא.

36) ראה אגה"ק סכ"ה (קמא, א). וראה קונטרס משיחות ש"פ וישב שנה זו ס"ה.

37) ועד כדי כך, שע"ז יכילים גם אוה"ע להבין בשכלם ענינים בתורת החסידות (לפי ערכם עכ"פ, שהרי, בודאי אין ביכלתם לבוא לדרגת ההבנה והשגה באופן דיחוד נפלא כו' כמו בני"), כפי שרואים במוחש בדורנו זה. ולהעיר, שעוד בהיותו במדינה היא הורה פעם כ"ק מו"ח אדמו"ר לבאר ענינים בתורת החסידות לפרופסור אינו-יהודי ששאל והתעניין בענינים עמוקים כו'.

מעוררים ע"י שמחה של מצוה, שהשמחה של המצוה מגעת למעלה יותר מהמצוה עצמה, ועל ידה דוקא מעוררים השמחה העצמית דלעתיד לבוא.

ואף שבודאי היתה שמחה של מצוה בכל הדורות שלפנ"ז, שהרי שמחה של מצוה הו"ע עיקרי בעבודה, כמ"ש "עבדו את ה' בשמחה"⁴⁹, "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"⁵⁰, ובפרט בבנין ביהמ"ק הנ"ל – מ"מ, בשמחה של מצוה עיקר ההדגשה היא על (אופן) העבודה, שהעבודה צריכה להיות בשמחה, ואילו המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא – על השמחה כשלעצמה, שמחה בטוהרתה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח.

[מובן וגם פשוט, שאצל יהודי גם שמחה כשלעצמה קשורה עם עבודת ה', עניני התומ"צ, "פיקודי ה' ישרים משמחי לב"⁵¹, אבל, יש להדגיש את השמחה עצמה, היינו, לא (רק) הענינים המביאים את השמחה, אלא השמחה עצמה – והשמחה תביא את המשיח].

ומכיון שכן, הרי, הדרך להביא את המשיח היא – לכאורה, ולא רק לכאורה, אלא כ"ה מסקנת הענין⁵² – ע"י הוספה בשמחה, שמחה בטוהרתה, שמחה שתומ"י תביא את משיח צדקנו.

48 ע' רנב ואילך.

49 תהלים ק, ב. וראה זח"ג נ, א. ספר העיקרים מ"ג פל"ג (הובאו ונתבארו באוה"ת לתהלים (יהל אור) עה"פ). ובכ"מ.

50 תבוא כח, מז. וראה רמב"ם הל' לולב בסופן. שער המצות הארז"ל בהקדמתו. של"ה ס"פ תבוא (שפן, א). תניא פכ"ו. לקו"ת תזריע כ, ג. סידור (עם דא"ח) רפא, ד. המשך תער"ב ח"ג ע' א'דסא ואילך. ועוד.

51 תהלים יט, ט. וראה טור ורמ"א ושו"ע אדה"ז אר"ח סצ"ג ס"ג. טושו"ע שם ר"ס תקנד (מתענית ל, סע"א).

52 להעיר מהידוע (ראה שד"ח כרך ט' כללי הפוסקים סט"ז אות ח'. וש"נ) שלפעמים משתמשים בלשון

כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, בנוגע לשנת תשמ"ט, שסימנה "תשמט ידך"⁴³, שהקב"ה משמט כל החובות דבנ"י (אפילו אם נשאר חובות ח"ו), ואינו מזכיר מאומה אודותם, הרי בודאי שענין התשובה כבר ישנו.

תהלים דודו מלכא משיחא – אמרו כבר בשופי הכי גדול; התוועדויות – ערכו לרוב; בהפצת המעיינות – עוסקים כבר מהבעש"ט, יותר מממשך שבעה דורות, וכבר פעלו בריבוי גדול ועצום. ואפילו את"ל שיכולים לפעול עוד יותר – הרי לעשות "כמצות רצונך"⁴⁴, רצונו של הקב"ה בשלימות, ה"ז אפשרי רק שם (בביהמ"ק, לעת"ל)! ומה גם ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"⁴⁵. ואדרבה: מצד רצונו של הקב"ה בשלימות העבודה – ה"ז טעם נוסף לזרז ביאת משיח צדקנו והגאולה השלימה, שאז, תהי' עבודתם של ישראל "כמצות רצונך", בתכלית השלימות!...

וא"כ, נשאלת השאלה: מה עוד לעשות שלא עשו עדיין?!

ה. ויש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא – עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח:

נוסף לכך ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה – כמבואר בהמשך שמח תשמח הנ"ל⁴⁶ ש"שמחת לבו"⁴⁷ שהיתה בבנין ביהמ"ק הא' והב' לא היתה שמחה שלימה, ועיקר השמחה תהי' בביהמ"ק העתיד בגאולה העתידה, ש"אז תהי' השמחה בבחי' א"ס עצמותו ומהותו בבחי' שמחה עצמית ממש", וממשיך לבאר⁴⁸, ששמחה העצמית זו

43 ל' הכ' - ראה ט, ג. וראה קונטרס הנ"ל הערה 103.

44 ראה תרו"ח ר"פ ויחי. המשך וככה תרל"ז פי"ז ואילך. ועוד.

45 נתחומא נשא יא. במדב"ר פי"ב, ג.

46 סה"מ תרנ"ז ע' רלג. ע' רנב.

47 שה"ש ג, יא. משנה סוף תענית.

להביא את המשיח ע"י השמחה, שמחה בטהרתה.

ובנוגע להקושי לפעול רגש של שמחה בטהרתה בחשכת הגלות - הרי, מכיון שמוכרחים להביא את משיח צדקנו, עכצ"ל, שבסוף זמן הגלות ממש - נותנים כחות מיוחדים⁵⁴ שיוכל להיות ענין השמחה בטהרתה, והביאור - ששמחה זו נעשית ע"י התבוננות שתיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו⁵⁵, שאז תהי' בכל העולם שלימות השמחה, שלכן, ישנו כבר רגש של שמחה בטהרתה (מעין ודוגמת שמחת הגאולה).

והעיקר - שבמקום אריכות הדיבור והשקו"ט כו', יתחילו במעשה בפועל: **לצאת בקריאה והכרזה ע"ד הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח**, ובודאי שע"ז יביאו את המשיח בפועל ממש, ובזריזות הכי גדולה, "לא עיכבן כהרף עין"⁵⁶,

ואדרבה - ינסו ויווכחו!!

54) נוסף לכך שמנצלים "החוצפא יסג"י שבעקבות משיחא (ראה סוטה בסופה) לקדושה.

55) להעיר גם שהתחלת "הקול קורא" הרביעי דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (אלול תש"ב) הוא: שישו ושמוחו בשמחת גאולה!

56) מכליתא ופרש"י בא יב, מא.

1. אמנם, עפ"ז מתעוררת השאלה לאידך גיסא: היתכן שבמשך כל הדורות לא השתדלו להביא את המשיח ע"י שמחה, גם לא לאחר הכרזת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"?

והגע עצמך: הרי עשו כל מה שניתן לעשות כדי להביא את המשיח, עד לשחיקת האבן היקרה שבכתר המלך כו' כדי לשפוך לתוך פיו של בן המלך, ועד כדי כך, שפיזרו והפיצו האבן היקרה דכתר המלך בשבעים לשון, ועד שיוכל לבוא אפילו **לאינו-יהודי** . . . ואעפ"כ, לא השתדלו להביא את המשיח ע"י שמחה!

וי"ל הביאור בזה - בפשטות - שכשנמצאים בחושך כפול ומכופל דהגלות, שכל בני" נמצאים בגלות, ו"שכינתא בגלותא"⁵³, הרי מובן, שמצד **גודל צער הגלות** לא שייך שמחה בטהרתה.

אבל אעפ"כ, כיון שסוכ"ס מוכרחים להביא את המשיח - לא נותרה ברירה אלא

"לכאורה" גם דבר שנשאר למסקנה, וי"ל, שהלשון "לכאורה" (בכ"ף הדמיון) הוא גם למעלייתא, "כאורה", להיות למעלה מאורה.

53) זח"ג ד, ב. סו, סע"א. עה, סע"א. וראה מגילה כט, א. ספרי ס"פ מסעי.

לחביבותא דמילתא הבאנו צילום מיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחה זו אשר נחשף בעבר בקונטרס זה (הקטע נדפס לעיל בסעיף ד')

כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא...

ואין שום הסבר ותיקון על זה: **מלך המשיח שליט"א** **מלך המשיח שליט"א**

מב' כילו כל הקצוות⁵⁷, ומה שי"אן הדבר הלוי אלא כתשובה⁵⁸ - הרי כדאי שכבר עשו חשיבה. שכן, ע"י ההדור תשובה אחי נעשה צדיק גמור⁵⁹, ואין לך אדם מישראל שלא היה כו"כ הרדורי תשובה. ועצמי"כ במעוררו לאחרי ר"ח אלול שבו התחילו לברך איש את רעהו בכרית השנה⁶⁰, כתיבה ותחיתמה טובה לשנה טובה ומתוקה. בנוגע לשנת תשמיט, שסימנה "תענית ידיד"⁶¹, שהקב"ה משמט כל החובות דבני"א (אפילו אם נשארו חובות ת"ו), ואינו כוזב מאומה אדרתם. הרי כדאי שענין התשובה **אחרי-המנוח** **החלים** - אמור **כ"כ** כשפתי התורעדות - עובד לרוב, בהפצת המעיינות - עוסקים ככתובת **שבעה דורות**, וכבר פעלו ברביע גדול ועצום **שיבולים לפסול עוד יותר** - הרי אין ליכר סוף-כמה שיוסיפו הפעול לא-היי-מסטיק-פשיבל-למלא רצונו של הקב"ה בשלימות⁶² ומה גם-מסטיק-הגלות-א"אפשי **למלא דעתו של הקב"ה בשלימות**, אינו מבקש כו' אלא לפי כחו⁶³, ואדרבה-הוא רצונו של הקב"ה בשלימות העבודה - **אשר-אין משיח צדקנו והגאולה השלימה**, ואז, חתי עכודתם של ישראל "כמצות רצונך"⁶⁴, בתכלית השלימות.

וא"כ, ושאלת השאלה: מה-מנוח עוד למשות שלא עשו עדיין?

ה. ויש לומר, שהדבר **החייב** שנתחיל **לשבת** כשכיל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה בשכיל להביא את המשיח.

המשיח של דורנו נתגלה בכל התוקף

שמו של נשיא דורנו הוא כפול – ב' שמות. וכבר בשמו הראשון נרמז ענין נעלה יותר מאשר כפל – "יוסף", מלשון הוספה, שבזה נכללת הוספה בלי הגבלות.

[. .] וביאור תוכן שמו השני של נשיא דורנו – "יצחק":

יצחק – הוא על שם הצחוק והשמחה, ועד לשלימות השמחה, כמ"ש¹ "אז ימלא שחוק פינור".

וכאשר טוענים, היתכן, הרי אמרו חז"ל² "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פינור?" – הרי נשיא דורנו, דור השמיני, הוא הוא "אז" (שמספרו שמונה), כפי שהכריז בעצמו ש"אלתהר לגאולה", ואמר וחזר וציוה לפרסם ש"הנה זה בא"³, היינו, לא רק "הנה זה עומד אחר כתלנו"⁴, ואפשר לראותו ע"י סדק בהכותל, אלא "הנה זה בא", עד ש"מראה באצבעו ואומר זה"⁵, ולא נשאר אלא להוסיף בהענין של "עמדו הכן"⁶, שכן גם הכפתורים מצוחצחים כבר⁷, ובמילא ישנם תיכף ומיד (נוסף על כל הענינים של "יוסף", גם) כל הענינים של "יצחק", שזהו"ע הצחוק והשמחה, באופן ד"ימלא שחוק פינור".

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" – במה דברים אמורים, כאשר המדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו; אבל בנדו"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף – הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פינור ולשונונו רינה".

ועפ"ז מובנת גם הסיבה לכך שנשיא דורנו תבע מחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה, ושמחה גדולה בלי הגבלות,

– אע"פ שהוא בעצמו עבר ענין של מאסר, ובזה גופא, מאסר שהי' קשור עם שלילת החיים (רח"ל), כידוע⁸ הפס"ד שהי' לראשונה, וגם לאח"ז הוחלף הפס"ד לענין הגלות ש"שקול כמעט כצער מיתה"⁹ (ולפעמים הרי זה קשה יותר מהעדר החיים), כולל גם הקשיים כו' אפילו לאחרי שכבר היתה הגאולה, ואפילו לאחרי הגאולה כפי שהיתה ביום

(1) תהלים קכו, ב.

(2) ברכות לא, א.

(3) שה"ש ב, ח.

(4) שם, ט.

(5) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח

טו, ב.

(6) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.

(7) ראה סה"ש תרפ"ט ע' 42, ובהנסמן שם בהערה

51.

(8) ראה תורת מנחם – התועדויות ח"ג ע' 185.

וש"נ.

(9) חינוך מצוה תי.

הש"ק שלאח"ז, בהגיעו לפטרבורג¹⁰, שאז היתה ההזדמנות הראשונה שהי' יכול לברך ברכת הגומל ע"פ הלכה¹¹ –

והמשיך תנועה וענין השמחה גם לדורו אחריו, דורנו זה – אנשים נשים וטף, החל מכל אלה הנמצאים כאן, הן בעזרת נשים והן (ועאכו"כ) בעזרת אנשים, וכן הילדים הקטנים הנמצאים כאן, והם לוקחים עמהם ביחד כל האנשים והנשים והטף שבכל העולם כולו – שהוא דור הגאולה, שבו יקויים היעוד ד"יוסיף אדני- שנית ידו וגו'".

(משיחת יום ג' פ' כ"תצא, יו"ד אלול ה'תנש"א – בלתי מוגה)

(10) שהיתה אז עיר הבירה של כל המדינה, ובמילא (11) ראה סדר ברכת הנהנין לאדה"ז פי"ג ה"ה.
גם עיר הבירה של בעל הגאולה.

"כי תצא" לקבל פני משיח צדקנו

. . אף שהגאולה קשורה עם הענין ד"זכו"ו, הרי, בימינו אלו, לאחר ש"כלו כל הקיצין"², אין צורך בהענין ד"זכו" בשביל הגאולה עצמה כי אם, בשביל ההוספה בעילוי אחר עילוי עד אין-סוף, דכיון שהתורה אין לה שיעור והגבלה, הרי, גם לאחר שנמצאים כבר במעמד ומצד ד"זכו" יכולים וצריכים להוסיף כמה פעמים ככה, עד אין-סוף; ועד"ז בנוגע לענין הגאולה – שכל זמן שישנו איזה ענין של הגבלה מדבר שחוץ הימנו, ואפילו הגבלה של "כלי" שבטל להדבר שנמצא בתוכו, אין זה עדיין תכלית השלימות דגאולה, ובמילא, ה"ז באופן של הוספה בעילוי אחר עילוי עד אין-סוף.

ויה"ר שע"י הדיבור בענינים אלו יתוסף בקבלת החלטות טובות בנוגע לכל עניני העבודה האמורים לעיל, ועאכו"כ בנוגע לענין הגאולה, שמהדיבור בענין הגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא", יוצאים תיכף ומיד לקבל פני משיח צדקנו.

ועוד ועיקר, שהיציאה לקבלת פני משיח צדקנו נעשית ע"פ הוראת פרשת השבוע והיום – "כי תצא כו' על אויבך":

גם במעמד ומצב שיש מנגדים ("אויבך"), אין לו ליהודי לחשוב (ועאכו"כ להתפעל) מהמנגדים, כיון שמציאותו היא "על אויבך", למעלה מ"אויבך" (כפי שנזכר גם בהתוועדות דיום הש"ק³).

כל בנ"י, אנשים נשים וטף, הם "בנים"⁴ לאבינו שבשמים, בנים הסמוכים על שולחן אביהם (כמובן ממ"ש בנוסח דברכת המזון), ומצינו בהלכה בנוגע לכמה ענינים שמציאותם של הסמוכים על השולחן "נבלעת" במציאותו של בעה"ב, אבינו שבשמים, ולא עוד, אלא, שכאור"א מהם הוא כמו בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, אין לו עסק ושייכות עם ענינים אחרים מלבד אביו שבשמים, ועאכו"כ שאין לו שייכות כלל עם "אויבך".

(3) שיחת ש"פ שופטים ס"ד (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 668).

(1) סנהדרין צח, א.

(2) שם צז, א.

(4) ראה יד, א.

ובפרט שבנוגע לענין הגאולה נתבטלו כבר מזמן כל המנגדים, המניעות והעיקובים, שהרי, "כלו כל הקיצין". וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁵ שכבר סיימו כל עניני העבודה, אפילו צחצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו.

(משיחת ג' אלול ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

(5) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

תקופה זו נסתיימה כבר

[. .] ובהדגשה יתירה בנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהמשך לזה וביחד עם זה היתה התייסדות ישיבת תומכי תמימים - כי:

תלמידי הישיבה נקראים "תמימים" ע"ש שלומדים "תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"¹, ולא עוד אלא שהלימוד דפנימיות התורה הוא בהבנה והשגה "כלימוד הסוגיות בנגלה דתורה"², ששכל האדם מתייחד עם השכל דפנימיות התורה, ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל בגשמיות"³ (כולל גם ש"והיו לבשר אחד" שבנישואין), מעין ודוגמת והכנה להמעמד ומצב דימות המשיח ש"יהיו כל ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישגו דעת בוראם כו"⁴.

וגם (ולכן) נקראים "חיילי בית דוד" שמנצחים את המעמד ומצב ד"חרפו⁵ עקבות משיחך", ופועלים התגלות וביאת משיח בן דוד באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן"⁶, כלשון הכתוב בסיום וחותרם מזמור פ"ט בתהלים.

ולהעיר שתקופה זו (שמתוארת בסיום מזמור זה) נסתיימה כבר לאחר מעשינו ועבודתנו במשך ארבעים שנה מהסתלקותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שניתוסף בהפצת המעיינות חוצה באופן ש"נתן⁷ ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁸, ועתה עומדים בתקופה השייכת למזמור צד"ק, שסיומו וחותרו בפסוק "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", ש"תשרה שכינה במעשה ידיכם"⁹, שזהו תשלום השכר על כללות מעשינו ועבודתנו.

(משיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א - מוגה)

1) שיחת שמח"ת תרנ"ט - "התמים" ח"א ע' כה. 2) שיחת ט"ו אלול תרנ"ז - "התמים" שם ע' כג. 3) תניא פ"ה. 4) רמב"ם בסיום וחותרם ספרו "משנה תורה". 5) ויש לומר, שתיבת "חרפו" רומזת על רפ"ח ניצוצים דתהו, שתכליתם ומטרתם (ע"י עבודת הבריורים) ההתגלות ד"רוחו של מלך המשיח" ש"מרחפת על פני המים" [. .], ובפרט ע"י ההוספה בלימוד פנימיות התורה (תורתו של משיח) באופן של	חריפות "חרפו" למעליותא). 6) כדברי כ"ק אדנ"ע בשיחתו הידועה בשמח"ת תרס"א (נדפסה בלקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. ועוד). 7) תבוא כט, ג. 8) ולהעיר מהשייכות לחודש אלול דשנה זו - חשבון-צדק דשנת "נפלאות אראנו" ("עינים לראות"), והכנה לשנת "נפלאות בינה" ("אזנים לשמוע", כידוע שרא"י ושמיעה הם חכמה ובינה). 9) פרש"י עה"פ.

איך יכול לישב במנוחה בידעו שיש עמלק?

[. .] בנוגע להמדובר לעיל (ע' 3 ואילך) אודות השמחה לשם ביאת המשיח:

חיוב של שמחה לשם ביאת המשיח – היכן מצינו ב"שולחן-ערוך"?!... – ב"שולחן-ערוך" מבואר שעבודת ה' צ"ל בשמחה, וישנם גם דינים בנוגע להגבלת השמחה בג' השבועות וכיו"ב, אבל, לא מצינו בשום מקום חיוב של שמחה לשם ביאת המשיח.

ומה שבענין זה תלוי' ביאת המשיח, גאולת עם ישראל וגאולת השכינה – ממשיך לטעון: לא מצינו ב"שולחן-ערוך" חיוב לגאול את השכינה!... בנוגע לעצמו, מצינו ברמב"ם⁶ "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", אבל בנוגע לגאולת השכינה – אין זה תפקידו...

על כך אומרים לו, ש"כי תצא למלחמה על אויבך" הוא ציווי והוראה בתורה:

יהודי אינו יכול להסתפק בד' אמות של קדושה שבביתו ובסביבתו הקרובה, אלא צריך גם לצאת ממקומו, "תצא למלחמה על אויבך", לבטל מציאותו של האויב ומנגד לקדושה, ועד לכיבוש העולם כולו, שכן, כיצד יכול לישב במנוחה בד' אמותיו בידעו שבמקום מסוים בעולם יש "עמלק" שמנגד לאלקות!?

(משיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקא שיחיו
ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, וצבי בן ח' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו

המלחמה הרוחנית בעמלק מזרזת ומביאה את הגאולה

[. .] וע"י שיהודי נלחם עכשיו בעמלק בעבודתו הרוחנית ומנצחו, ועובד את הקב"ה בלמוד התורה וקיום המצוות עם חיות וחמימות, עי"ז הוא מנצח את כל שאר הגוים, ונהי' "בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב" במלחמתו הרוחנית, וזה ממשיך ומוריד בפועל את ה"והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב" כפשוטו למטה מעשרה טפחים, שאזי הוא יוכל להלחם בעמלק **כפשוטו**, עד לאופן ד"תמחה את זכר עמלק",

ואל לו לחשוב שהקב"ה בחר בקץ מסויים שבו תבוא הגאולה, ואין ביכולתו לפעול שיהי' "אחישנה" – אלא עליו לדעת שהדבר תלוי בעבודתו, עי"ז שהוא נלחם עם ה"ראשית גוים עמלק" ועם "כל אויבך מסביב" כפי שענינים אלו הם ברוחניות בעבודת ה', זה יקדים, ימהר ויביא את הגאולה ע"י משיח צדקנו, שאזי ינצחו את כל הגוים ובני ישראל יצאו מגלות הגאולה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר **צבי הירש** ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שת יכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת **שרה**

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נדבת מהיטבאל יזמות

לפרסם שעומדים בסיום וחותם דמעשינו ועבודתינו

מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל – "המעשה הוא העיקר"¹:

א) לפרסם בכל מקום ומקום שעומדים בסיום וחותם דמעשינו ועבודתינו ("כי תצא למלחמה על אויבך"), ובהתחלת התקופה דתשלום השכר, "מתן שכרן של צדיקים" ("כי תבוא אל הארץ גו' וירשתה וישבת בה"), ובהתאם לכך צריכה להיות העבודה גם בענינים השייכים לימות המשיח, החל מלימוד התורה בעניני משיח וגאולה וביהמ"ק, ועוד ועיקר – מתוך שמחה וטוב לבב,

כולל גם ע"י עריכת התוועדויות של שמחה, ובמיוחד בשייכות לשמחת הנישואין ושבעת ימי המשתה (כולל גם חיזוק "מנהג ישראל" לערוך סעודת עניים), מעין ודוגמא והכנה לקיום היעוד "אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פינ"ו"², אשר, בדורנו זה, שנשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ששמו השני "יצחק", ע"ש הצחוק והשמחה, הוא נשיא השמיני ("אז" בגימטריא שמונה) להבעש"ט, נעשה הענין ד"ימלא שחוק פינ"ו" (לא בלשון עתיד, "אז", אלא) בלשון הווה.

ב) לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד השליחות המיוחדת דתומכי תמימים – שנמשכת ופועלת בכל קצוי תבל באופן ד"נרות להאיר"³ – שנוסף לכך שכל בית יהודי צ"ל בית תורה תפלה וגמ"ח (כמדובר כמ"פ"⁴), צ"ל כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, ע"י לימוד תורת החסידות (נוסף על לימוד התורה בכלל).

ג) לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד ההשתדלות בנתינת צרכי החג לכל הזקוקים שלושים יום לפני החג, כדי שיוכלו להתכונן ל"זמן שמחתנו" מתוך מנוחה שמחה וטוב לבב, ועוד לפני"ז – בנוגע לצרכי ראש השנה, כלשון הכתוב "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו"⁵.

(משיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א – מוגה)

1) אבות פ"א מי"ז – שלומדים בשבת זו [ה'תנש"א].

4) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 412 ואילך. ועוד.

5) נחמ"י ח, יו"ד. וראה לקו"ש ח"ד ע' 369 ואילך.

2) תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א.

וש"נ.

3) ראה לקו"ש ח"ב ע' 484 ואילך. ושי"נ.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

עדיף ממשלה של אוה"ע!

בקשר עם המצב באה"ק, הננו מפרסמים צילום שנחשף בעבר בקונטרס זה מתיקונים שמסר כ"ק אד"ש מה"מ למזכיר הריל"ג להכניס בדפי התוכן מדבריו למר משה קצב ביום יו"ד שבט ה'תשנ"ב (נדפסו בשיחון"ק תשנ"ב ח"ב ע' 831) לא יתכן שיהודי חמאמין בחי ובתורתו יהיי ח"יו שותף לעניינים כאלו ולתת חתימה לענין כזה. ולפייו עדיף שהממשלה ~~תהיה~~ ^{תהיה} ולא תהיי ממשלה יהודית שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא אך ורק בנלל לחץ אוה"ע (כפי שהם בעצמם אומרים), אז באם כך הוא המצב ~~הרי לפייו עדיף שיקימו ממשלה של אוה"ע בארץ-ישראל והם יחליטו לכתחילה מה לעשות עם ארץ-ישראל, ולכה"פ אז לא יהיו יהודים שיחתמו על עניינים כאלו!~~

אתה בטח מכיר את מר מנחם בנין שבהתלה לא הסכים לעניני קמפ דייויד והיי בתוקף נגד זה, אבל בסוף התחיל לעשות ויתורים, ~~ועד היום מתחרט ע"ז שויתר על חלק מארץ-ישראל.~~

במילא אם אנשים שלא מאמינים בהקב"ה חיו עושים את זה היי אפשר להבין, אבל אנשים שמאמינים בהקב"ה שמחס יבוא חתימה אודות מסירת חלקים מארץ-ישראל הרי זה חילול ה' ~~ועל כן~~

שמיר מאמין בהקב"ה ובקדושת ארץ-ישראל, ולכן הייז דבר בלתי מובן כלל שדוקא הוא יסכים לדבר כעת אודות תוכניות שמירושם מסירת חלקים של ארץ-ישראל.

ביטחון של ארץ-ישראל הוא מהי אחד, ובאם יתנהגו בהתאם בכל התוקף הדרוש כפי שצריכים אז אין מה לדאוג בנוגע לביטחון ארץ-ישראל!

ביתיים מדברים רק, אודות ענין של 5 שנים מכיון שמפחדים להגיד ברור שרוצים למסור חלקים מארץ-ישראל, אבל ~~לכוונתם~~ ברורה שסוכ"ס ימסרו חלקים מארץ-ישראל. שמיר בעצמו יודע את זה (יותר טוב ממני).

(ע"פ היסטוריה -)

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

הו"ח ר' שמואל בן טשארנא גיטל שיחי' סטראל
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום י"ט אלול
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י זוגתו
מרת מלכה שיינדל תחי'
ומשפחתם שיחיו סטראל

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די